

Hunc ergo in modum spirandi quoque vsum exequimur: ingenio quippe trahendi aeris reddimus, atque illico rursum atrahimus.

Eorum, quae ad tactum pertinent, Sectio 35. cuius quaestiones 10.

Cur inhorrescere magis solemus, cum calius modo quodam nos tangit, quam cum nos ipsi tangimus? An quia tangendi sedes rem plenius externam, quam suam sentit: quod enim nativum, atque insitum est, id sensum effugit. Quinetiam quod clanculo atque subditi fit, terribilius certe occurrit. Metus autem, refrigeratio quaedam est: at verò tactus extraneus praesuo vtrunque id habet. Denique affici vnumquodque ab alio vel tantundem, vel magis aptum natura est: quod etiam in titillando constat accidere. **2** Cur in alis & pedibus vestigiis titillamur? An propter cutis tenuitatem, An quia tactus earum partium insolens est, ut etiam auris. **3** Cur non eisdem in rebus inhorrescere omnes solemus? An quemadmodum nec in eisdem omnes delectamur, nec in eisdem angimur omnes: ita nec in eisdem omnes horrescimus. Quaedam enim refrigeratio praesuo qua omnibus ratione invehitur. Sed alij tamen, cum vestis rumpitur, inhorrescunt: alij, cum ferrum vel acuitur, vel trahitur: alij, cum pumex secatur: alij, cum lapillus molli perfrangitur. **4** Quam ob causam eum aestas calida, hyems frigidissima sit, corpora tactu frigidiora per aestatem sint, quam per hyemem? Verum quoniam a sudore refrigerari corpora possunt, qui, ut fieri per aestatem solet, sic ab hyeme alienus est. An quia in contrarium temporum frigus, tum calor circumobstitit, intusque per aestatem calor refugit: itaque sudorem potest exprimere: per hyemem verò vis frigoris arceat, & corpus perinde, quasi terra evaporat. **5** Quanam causa pilos inhorrescere faciat? An merito cute contracta exurgant, quae contrahitum à plerisque aliis affectionibus potest.

6 Cur nemo seipsum valeat titillare? An ne ab alio quidem titilletur, si rem presentem, vel potius si ipsum videat titillantem: ergo minime titillari quis possit, si quae tactio affertur, non lateat. Ritus verò, lapsus quidam, & fraudatio est, qua cum in sede praecordiorum quis verberatur, ridet. Haud locus quilibet est, quod videmus: clandestinum autem omne, fraudulentum est. **Qua** de causa fit, ut illa eadem res & moveat risum, & non moveat. **7** Cur labris maximè intitillamur?

Αὐτὸν οὐδὲ τὸν ἑαυτὸν καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀναπνοὴν ποιεῖσθαι μηχανώμενοι γὰρ τὸν ἀέρα ἔλκουν, ἀναπνέουμεν, καὶ πάλιν ἔλκουμεν.

Ὅσα πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν ἀφῶν. λθ.

Διὰ τί μάλλον φρεῖπομεν ἐτέρου θήροντος πρὸς ἡμᾶς ἢ αὐτοὶ ἡμῶν; ὅτι αἰσθητικώτερά ἐσμεν ἢ αἱ φρεῖ τῶν θηρότεστων, ἢ ἡ αἰσθητικὴ τῶν ἀφῶν. **B** γὰρ συμφυεῖς ἀναπνεύουσι καὶ φοβερότερον, τὸ λάθρα καὶ ἐξαπνυαίως γινόμενον ὅτι φόβος καὶ ταφύξις. ἢ ὅτι θηροφιλία ἀφῶν, πρὸς τὴν οικίαν ἀμφὸς ταῦτα ἐρχόμενοι, ὅπως ὅτι παθητικὸν ἔχουσιν πέρυκειν, ἢ μόνον ἢ μάλλον ἢ τῶν θηρῶν, ἢ ὅτι αὐτῶν ὅτι καὶ τῶν γαργαλιζέων συμβαίνει. **β** Διὰ τί γαργαλιζέων τὰς μαχίρας καὶ τὰς ἐπιπλοῦσας τῶν ποδῶν, ἢ διὰ τὴν κηρότητα τῶν δερμάτων; καὶ ἂν ἀπληθύνῃ ἢ ἀφῶν, ὅτι τούτων καὶ τῶν αἰσθητικῶν. **C** **Δ**ιὰ τί φρεῖπασιν ἅρα ὅτι τοῖς αὐτοῖς παύται; ἢ ὅτι ἔτε ὅτι τοῖς αὐτοῖς παύται: ἢ δὲ μὲν δὲ ἀποπύμεθα ὅτι τοῖς αὐτοῖς παύται; ὁμοίως ὅτι οὐ φρεῖπομεν ὅτι τοῖς αὐτοῖς. ἔστι γὰρ ἢ ἀπὸ τῆς καταψύξεως, διὸ οὐδὲ τῶν ἡμετέρων δεικνόμενον, φρεῖπασιν ὅτι ὅτι, ἀφῶν ἀνοουμένου ἢ ἔλκουμενον: οἱ δὲ, κωλύει τὴν φρεῖπασιν: οἱ δὲ, ἄνοιον λείπον ὁμοίως. **D** **Δ**ιὰ τί τῶν ἄλλων θέρουσι ὄντος θερμῶν, τῶν δὲ χριμῶν ψυχρῶν, τὰ σώματα θηροφιλῶντων ψυχρότερα ὅτι τῶν θέρουσι, ἢ τῶν χριμῶντος; ποτέρον ὅτι ὁ ἰδῶν καὶ ἢ ἰδῶν καταψύχει τὰ σώματα; τῶν δὲ ἐν ἑαυτῶν τῶν θέρουσι, γίνεται ἐν δὲ τῶν χριμῶν, οὐ, ἢ ὅτι αἰσθητικὸν γίνεται ἐκαστὸς ψυχρῶν καὶ τῶν θερμῶν, τῆ ἄρα, καὶ ἔστω φύσις ἐν τῶν θέρουσι. διὸ καὶ ἰδῶν τῶν χριμῶν ἐν δὲ τῶν χριμῶν, ὁποσῶν τῶν ψυχρῶν, καὶ ἀπμίζει τὸ σῶμα ἄσπρον ἢ γῆ; **E** **Δ**ιὰ τί φρεῖπασιν ἀπείχεσθαι ἐν τῶν δερμάτων; ὅτι ὅταν ἀσπρῶσι τὸ δέμα, εἰκότως ἐξ ἀερίστων; συσπῶσι ὅτι καὶ ἐπὶ ῥίγος καὶ ἐπὶ δόμων ποδῶν. **ς** **Δ**ιὰ τί αὐτοῖς αὐτὸν οὐδέ τις γαργαλιζέει; ἢ ἔτι ἢ ἵππον καὶ ἔστω θῆου, ἐὰν προσέσθῃται; μάλλον δὲ, ἀλλ' οὐδ' ὅρα; ἀλλ' ἡμῶν γαργαλιζέσθαι, ὅταν μὴ λαθῶν τῶν παύτων. ἔστι ὅτι ὁ γάλας, παρακοπή τις καὶ ἀπάτη. **F** διὸ καὶ τῶν τῶν εἰς τὰς φρένας, γαλώων. ἔστι γὰρ ὁ τυχῶν τύπος ὅτι ἄρα γαλώσι. τὸ δὲ λαθῶν, ἀπατητικόν. διὰ τῶν καὶ γίνεται ὁ γάλας, καὶ οὐ γίνεται ἔστω αὐτῶν. **ζ** **Δ**ιὰ τί ποτε τὰ χεῖλη μάλα γαργαλιζόμεθα; ἢ διὸτι